

DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

Ridván 2017

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Se hvordan Det største navns samfunn reiser seg! Etter at bare ett år er gått etter at den nye planen begynte, vitner rapporter om skalaen i det som nå forsøkes, og som begynner å oppnås. Å tilføre større intensitet til 5 000 vekstprogrammer krever innsats på et enestående nivå. Et stort antall venner har en klar forståelse av planens grunnprinsipper, handler ut fra dens krav og viser fasthet og offervilje i måten de reagerer på. Som forventet er nå noen av de lenge understøttede intensive vekstprogrammene blitt reservoarer av kunnskap og ressurser, gir støtte til omliggende landområder og gjør det enklere å spre erfaring og innsikt på en rask måte. Sentre med intens aktivitet – de nabolag og landsbyer hvor det samfunnsbyggende arbeid er sterkest konsentrert – viser seg å være fruktbar mark for kollektiv forvandling. En utvidet og styrket skare av hjelperådsmedlemmer og deres assistenter stimulerer vennenes bestrebelser, hjelper dem til å tilegne seg en visjon av hvordan man fremmer vekstprosessen under ulike omstendigheter, og peker på fremgangsmåter som passer forholdene i hvert område. Regionale bahá'í-råd støttes av sine respektive nasjonale åndelige råd og lærer hvordan planens fremdrift kan bygges på tvers av en rekke områder samtidig, mens nye enheter på nasjonalt nivå i noen mindre land uten slike råd begynner å gjøre det samme. Som det er å vente av enhver organisk prosess, gjenstår det fortsatt å se at noen steders raske fremgang viser seg andre steder; likevel begynner det samlede antall intensive vekstprogrammer i verden allerede å stige. Videre gleder vi oss over å se at deltagelsen i planens aktiviteter fikk et kraftig oppsving i løpet av dens fire første sykluser.

Tegnene kunne knapt ha vær mer lovende for hva det kommende år kan bringe. Og hva kunne være mer passende å tilby Den velsignede skjønnhet på tohundreårsdagen for hans fødsel enn hans elskedes målbevisste bestrebelse på å utvide rekkevidden av hans tro? Det første av de to tohundreårsminnene som vil bli feiret av bahá'í-verdenen, er således en anledning med svært spennende utsikter. Hvis man betrakter dette året riktig, utgjør det den største enkeltstående og verdensomspennende anledning noensinne til å knytte hjerter til Bahá'u'lláh. La oss alle i månedene foran oss være oppmerksomme på denne dyrebare sjansen og våkne overfor mulighetene som på ethvert sted kan foreligge til å gjøre andre kjent med hans liv og hans sublimelivsoppgave. For at den undervisningsmuligheten som nå ligger foran bahá'í-verdenen, skal bli grepet fullt ut, må kreativ tenkning vies de samtaler som kan utspinne seg med personer av enhver art. I løpet av slike meningsfulle samtaler blir oppfattelsen skjerpet og hjertene åpnet – noen ganger umiddelbart. I denne verdige beskjeftigelsen finner alle et kall, og ingen bør berøve seg selv den gleden som kommer ved å delta i dette arbeidet. Vi bønnfaller den ene elskede om at hele dette tohundreårsminneåret kan bli fylt av denne gleden som er renest og mest sødmefylt: å fortelle en annen sjel at Guds dag har grydd.

Forpliktelsene som må bli oppfylt av de troendes skare, blir desto mer presserende på grunn av forvirringen, mistroen og uklarheten i verden. Faktisk bør vennene benytte enhver anledning til å la skinne et lys som kan opplyse veien for de engstelige, by på forvissning for dem og håp for de fortvilede. Vi bringes til å tenke på det råd som Beskytteren gav til et bahá'í-samfunn, i vendinger som synes å være ment for vår egen tid: "Samtidig med at strukturen i dagens samfunn forskyver seg og slår sprekker under påkjenningen og belastningen av illevarslende hendelser og ulykker, samtidig med at sprekkdannelsen øker og fremhever splittelsen som skiller nasjon fra nasjon, klasse fra klasse, rase fra rase og trosretning fra trosretning, må planens gjennomførere vise enda større samhørighet i sitt åndelige liv og i sine administrative aktiviteter og legge for dagen en høyere standard for felles innsats, gjensidig hjelp og harmonisk utvikling i sine kollektive foretagender." Shoghi Effendi understreket alltid den åndelige betydning av troens virksomhet og den målbevisste beslutsomhet som de troende må utføre sine hellige plikter med, og han advarte også mot å ta noen som helst del i politiske feider, forviklinger og tretter. "La dem heve seg over alt klikkvesen og partigjengeri," fremholdt han ved en annen anledning, "over de fruktesløse feidene, de smålige beregningene og de flyktige lidenskapene som skaper uro på overflaten av en omskiftelig verden og legger beslag på dens oppmerksomhet." Dette er det uunngåelige skummet og fråden som spruter opp etter hvert som bølge etter bølge setter et forvirret og splittet samfunn i opprør. Det er for mye som står på spill til å være opptatt av den slags distraksjoner. Som enhver tilhenger av Bahá'u'lláh godt vet, er menneskehetens endelige velbefinnende avhengig av at dens uoverensstemmelser blir overvunnet, og at dens enhet blir fullt og fast etablert. Ethvert bidrag som bahá'íer yter til livet i sitt samfunn, har til hensikt å fremme enhet; enhver samfunnsbyggende innsats sikter mot samme mål. For dem som er trette av stridigheter, utgjør samfunnene som vokser i ly av Det største navn, et sterkt eksempel på hva enhet kan oppnå.

Vi priser herrenes Herre for å se at så mange av hans kjære på så mange måter gir sitt alt for at banneret for menneskehetens enhet kan bli høyt hevet. Høyt skattede venner: Siden et svært lovende år nå begynner, kunne ikke da hver av oss tenke over hvilke himmelske bragder hans nåde kan hjelpe oss til å gjøre?

The Universal House of Justice